

Marie Dørup om ugen i dansk politik: Det socialdemokratiske cirkus

Marie Dørup Olesen er studerende ved RUC, tidl. Roskilde-formand for den socialdemokratiske-baserede studenterorganisation Frit Forum og kommentator i RÆSON

To ting synes at karakterisere dansk politik i 2008. Det ene er mediernes kedsommelige dækning af politikeres ligegyldigheder og privatliv. Det andet Socialdemokraternes evige famlen og forvirring efter og over, hvad pokker der egentlig er partiets politik, når nu ledelsen i S gerne vil imødekomme både DF og Gallups seneste topscoringer, senest med forslaget om forbud mod offentlige ansattes brug af religiøse symboler.

Begge udviklinger er ekstremt kedelige og dybt symptomatiske.

Lars Løkke jages som en politiker sjældent er blevet jaget før. Få har overblikket, men der er tilstrækkeligt til at medier og modstandere kan rage i det. Vi andre bliver så bedt dømme: Er Lars Løkke en slemmer fyr fordi han har købt smøger og betalingsfilm til den nette sum af 462,50 kr. for skatteydernes penge? Og hvor slemt er det på en skala fra et til ti, når der ikke kan gøres rede for 100.000 kr., udover at de er blevet brugt på møder? Er Lars Løkke så glad for rødvin som Farums borgmester? Og hvad kommer det os ved så længe han passer sit job?

Indtil et virkeligt fældende bevis måtte fremkomme fortsætter farcen og det gør den fordi alle partier udover VKO har interesse i den. **Men hvorfor al den mediemæssige politisk tomme heksejagt? Svaret skal findes i det faktum, at politiske markeringer med politisk indhold er en mangelvare – undertiden på topniveau. Når Venstre har taget det bedste fra Socialdemokraterne og Socialdemokraterne det værste fra Venstre og Dansk Folkeparti – i en forestilling om, at det er her vælgerne findes, er politisk indhold ved at være minimalt og medierne må nødvendigvis fokusere andetsteds.**

I 2001 overtog Fogh regeringsmagten med to overbevisende idéer: At velfærden kunne fastholdes til færre penge - og at indvandringen

skulle stoppes. Begge dele er siden hen strøget ind i bevidstheden hos et flertal af befolkningen.

Det er det, der skaber det andet problem: Socialdemokraternes famlen. For interesserede er partiets cirkus en daglig undren, vælgeren bliver trukket rundt i manegen og det kan naturligvis også have sin charme. Men hvilket Danmark ønsker S egentlig at være regering for?

Diskussioner, som burde være interne, tages i offentligheden. Hos S hedder det 'at man har en åben og demokratisk debat'. Det er jo for så vidt rigtig flotte idealer. Men i et så stort parti, synes det at knibe med elegancen - særligt når ledelsen ikke udviser tegn på det at lytte.

I den seneste debat om offentligt ansattes brug af religiøse symboler er Folketingsmedlemmerne rygende uenige. Heldigvis – fordi hvis alle hos S var enige om, at brug af tørklæde skal være forbudt, kunne S lige så godt slå sig sammen med DF. Forslaget topper ved at være et af de værste, partiet har fremført.

Der er ret beset også en tredje tendens i dansk politik: tegn på at folk er trætte af den type designerpolitik, som et åbenlyst diskriminerende forbud mod offentligt ansattes brug af religiøse symboler kun kan tages som udtryk for. Fx Den Røde Skoles forslag, der mildest talt ikke har brugt meningsmålingerne som grundlag. I angst for hvad den næste meningsmåling siger om netop de forslag, skyder S ledelsen forslagene ned. Også selvom de egentlig stemmer godt overens med hvad der er gængs velfærdspolitik: omfordeling.

I går fandt Rød Skoles sidste møde sted. Helle ville ikke møde op. Det havde ellers været den bedste måde at imødekomme initiativet hvor 200-300 ivrige socialdemokrater havde diskuteret socialdemokratisk politik. Samtidig fortsætter debatten om socialdemokraterne på flere niveauer. En ny kritik spørger, hvorvidt hun som person overhovedet matcher socialdemokratisk politik. Til forskel fra Lars Løkke hetz er kritikken over for hende langt mere substantiel: Er der overhovedet socialdemokrat i Helle Thorning?

I RÆSON3 har Marie Dørup Olesen skrevet: "Den spanske model": [Med RÆSON3 udkommer magasinet i nyt kæmpeformat \(24 x 34 cm\)](#). Køb magasinet i løssalg til 199 kr. hos boghandlerne (fx hos [Arnold Busck over hele landet](#)) eller [tegn årsabonnement for 349 kr. inklusiv porto og ekspedition.](#)